

11. juli 2008

I henhold til Landstingets forretningsorden § 36, stk. 1 fremsætter jeg hermed nedenstående spørgsmål til Landsstyret:

- 1. Hvilke initiativer vil Landstyret igangsætte, efter de af hjemmestyret bestilte rapporter om bygdebefolkningens mobilitet konkluderer, at der i bygderne i den grad er brug for information om jobmuligheder i Grønland?**

Herunder ønskes Landsstyrets vurdering af det nuværende informationsniveau fra den centrale rekrutteringscenter, Pissarsiorfik i Sisimiut, som ellers har til formål, at udføre det nødvendige informations- og visitationsarbejde og i øvrigt være bindeleddet mellem mineindustrien og den del af arbejdsstyrken, som ønsker beskæftigelse der.

- 2. Er der under Piareersarfiit udarbejdet konkrete informationskampagner med henblik på at hverve hjemmehørende arbejdskraft til bl.a. mine-sektoren?**
- 3. Landsstyremedlemmet for Erhverv, Arbejdsmarked og Erhvervsuddannelser oplyste mig af 4. juni 2008 som svar til mine spørgsmål, at Landsstyret vurderer, at der fra 2009 årligt skal afsættes ca. 20 mio. kr. til uddannelsesaktiviteterne på mineindustriområdet. Er dette beløb med i Landsstyrets forslag til finanslov for 2009? Hvis dette ikke er tilfældet ønskes det reelle beløb anført i Landsstyrets svar.**

(Landstingsmedlem Marie Fleischer, Løsgænger)

Begrundelse

De nu offentliggjorte 2 rapporter fra Center for Industriel Udvikling(CIU) bekræfter min tidligere formodning om, at kommunikationen mellem det offentlige og borgerne kører på hver deres tangent. De offentlige lufter flotte visioner indenfor råstofsektoren og der postes mange penge heri. Imens går Benjamin og Sakæus intetanende rundt i deres respektive bygder og drømmer om bedre levevilkår.

Det er glædeligt for det grønlandske arbejdsmarked, at der indenfor råstof og minesektoren forudsiges tusinde vis af arbejdspladser i de kommende år. Det spås, at der vil ske en naturlig overgang fra andre sektorer til råstofsektoren.

Som jeg tidligere har nævnt, så er det som lovgiver interessant at vide, om hvorvidt de senere års store fokus på mineområdet har gjort sit til, at der er kommet flere igennem de eksisterende kurser eller om det grønlandske folk er blevet oplyste om mulighederne indenfor råstofsektoren. Som ovenstående nævnte rapporter konkluderer, så viser det modsatte sig.

Nu er spørgsmålet, om Landsstyremedlemmet for Erhverv tager ansvar og får fokus på informationen om muligheder indenfor mine-sektoren efter de af Hjemmestyret bestilte rapporter fra konsulentfirmaet CIU konkluderer, at beboerne i de fire bygder hvor undersøgelsen blev foretaget, savner information om, hvor det er muligt at få job inden for bl.a. råstofsektoren.

For Benjamin og Sakæus skyld håber jeg, at Landsstyremedlemmet for Erhverv er rummelig nok til at arbejde for oplysningen om de enkeltes muligheder – også i bygderne.

Svarene på mine spørgsmål bedes være mig i hænde senest 10 arbejdsdage fra modtagelsen.

Med venlig hilsen

Marie Fleischer, Løsgænger